

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 9

Petru și credincioșii dintre neamuri

Bună prietene!

În acest studiu vom vedea preocuparea lui Petru pentru a împlini visul Domnului Hristos de a fi evanghelizată lumea întreagă. Desigur după Petru a venit Pavel care a fost cel mai important pionier al Evangheliei care o lucrat printre păgâni.

Începutul acestei lucrări a fost realizată de Petru iar în acest studiu vom analiza 5 puncte:

1. Experiența de la Cincizecime, punct de început pentru lucrarea bisericii.
2. Convertirea lui Corneliu.
3. Viziunea lui Petru cu animalele necurate.
4. Legătura între această viziunea a lui Petru și natura misionară a bisericii.
5. Decretul de la Ierusalim și relația sa cu misiunea.

Ne vom întoarce privirea minții către Cincizecime. Cincizecimea a avut loc după 50 de zile de la înălțarea Domnului Hristos la cer. Amintește-ți că ultimele cuvinte a lui Isus înainte de se urcă la cer le găsim în Fapte 1,8:

⁸Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului."

Există două cuvinte cheie în acest pasaj, prima este promisiunea că vor primi puterea Duhului Sfânt, iar al doilea cuvânt misiunea, "veți fi martorii mei în Ierusalim, Samaria și până la marginile pământului. Ambele s-au întâmplat cu ocazia Cincizecimii când Duhul Sfânt s-a manifestat într-o formă vizibilă și cu multă putere. Luca prezintă acest lucru în Fapte 2,1-4:

¹În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.

²Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei.

³Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.

⁴Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.

Te rog să observi că Duhul vine cu un obiectiv anume, a capacita, a întări pe ucenici pentru misiunea mondială pe care trebuia să o realizeze, așa că îi învăța diferite limbi pentru a putea predica pentru persoane din diferite țări. În concluzie Biserica primară începe o activitate prin excelență misionară. Iudeii convertiți la creștinism se simțeau un pic incomozi cu această situație pentru că iudeii erau exclusiviști, dar Petru este folosit ca un instrument pentru a ajuta pe primii creștini a înțelege că Evanghelia este pentru toți și nu numai pentru un determinat grup de persoane.

Să vorbim acum despre convertirea lui Corneliu. El era un centurion roman, iar postul său era în Cezareea, loc din care puterea romana își asigura controlul Iudeii. El era o persoană cu influență și putere, reprezenta forma puterii romane care în profeție este reprezentată prin fiara cu unghii de fier. Fără îndoială că odată ajuns în teritoriul iudeu, acest om care până atunci era un închinător dumnezeilor păgâni a descoperit pe Dumnezeu iudeilor și l-a acceptat ca și unicul Creator al cerurilor și al pământului. Luca îl prezintă pe Corneliu în Faptele Apostolilor 10 ca și un om religios, cu frică de Dumnezeu, ajutând pe alții cu banii săi și care se ruga întotdeauna. Patru caracteristici extraordinare, dar fără îndoială aceasta nu înseamnă că era deja mântuit, salvat. Cum se poate acesta? Iata ce spune Fapte 11,13-14:

¹³*El ne-a istorisit cum a văzut în casa lui pe înger stând înaintea lui, și zicându-i: ,Trimite la Iope, și cheamă pe Simon, zis și Petru,*

¹⁴*care-ți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta.'*

Aici vedem că în ciuda faptului că el era un om bun salvarea nu era garantată. Aceasta vrea să ne învețe că nimeni nu poate fi mântuit numai prin faptul că este un om bun. Ce era necesar pentru ca Corneliu să fie mântuit? Să accepte pe Isus ca și Salvator personal, pentru că nu este un alt Nume prin care să putem fi salvați. Există mulți oameni ca și Corneliu care trăiesc o viață religioasă, fac lucrări de caritate, sunt temători de Dumnezeu, se roagă, dar care încă nu și-au încredințat în întregime inima lui Isus. Oameni sinceri care cred că nu este necesar să meargă la biserică pentru că în opinia lor Biserica nu îi pot salva și așa este, Biserica nu poate să mântuiască pe nimeni, dar te rog să nu îmi spui că poți fi mântuit dacă nu ești în biserică. Numai Hristos mântuiește, dar cei mântuiți trăiesc în biserică pentru a-I aduce slavă Dumnezeului Salvator. De aceea îngerul i-a zis lui Corneliu să trimeată pe cineva la Iope și să îl cheme pe Simon cunoscut ca și Petru care îi va spune cum el și toată casa lui pot să fie mântuiți, salvați. Cine era Simon Petru? Un membru al bisericii în Ierusalim și un mare evanghelist. Și pentru ce să vină Petru? Pentru a-i vorbi de Isus și a-l invita să intre în rândurile membrilor bisericii. O altă idee ce o putem scoate în evidență din experiența lui Corneliu este că văzând pe Petru a îngenunchiat înaintea lui. Dar Petru pe care unii îl consideră fără fundament biblic primul papă, i-a spus acestuia să nu își plece genunchiul înaintea lui pentru că el era om ca și el. Oare acest aspect nu trebuie analizat cu sinceritate anulând orice prejudecată? Petru ca și prim papă nu a acceptat închinarea altui om, prin consecință nici astăzi nimeni nu are dreptul să accepte închinare din partea oamenilor. Să continuăm studiul nostru citind Fapte 10,34-35:

³⁴*Atunci Petru a început să vorbească, și a zis: "În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor,*

³⁵*Ci că în orice neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire este primit de El.*

Această declarație care a ieșit din gura lui Petru este revoluționară având în vedere că el era de asemenea un iudeu că până nu demult credea că Evanghelia este numai pentru iudei. L-a costat ceva timp să înțeleagă că orice neam care se teme de Dumnezeu și lucrează în neprihănire sunt iubiți de Dumnezeu. Dar viața creștină implică creștere și nu există creștere fără durere, durerea renunțării la prejudecăți personale și tradiționale de care de multe ori ne este atât de greu să ne debarasăm.

Pentru a ajuta pe Petru să înțeleagă faptul că Evanghelia trebuie predicată lumii întregi, Dumnezeu i-a dat o viziune. Această viziune reprezintă următorul punct de studiu. Așa că îl găsim pe Petru pe acoperișul casei (terasă) când a primit viziunea în care a văzut o mare masă cu tot felul de dobitoace necurate și de-odată a auzit o voce care îi spunea să taie și să mănânce. Cum el niciodată nu mâncase ceva necurat, răspunsul natural al său a fost că niciodată nu a mâncat și nu poate mânca așa ceva. Iar Vocea i s-a adresat din noi și i-a spus "*Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.*" Există mulți oameni sinceri care cred că acest verset al Noului Testament dezleagă interzicerea mâncării animalelor necurate, argumentând că Dumnezeu a spus să nu numim necurat ceea ce Dumnezeu a curățit. Numai că acest verset și această viziune nu are nimic de a face cu carne curată sau necurată ci cu atitudinea unor iudei care susțineau că mântuirea este numai pentru ei, în nici un caz pentru păgâni. Această afirmație pe care am făcut-o are ca bază cuvintele spuse de Petru lui Corneliu odată intrat în casa sa. Fapte 10,28:

²⁸"Știți", le-a zis el, "că nu este îngăduit de Lege unui Iudeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam, sau să vină la el; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat.

Când i-a arătat Dumnezeu lui Petru acest fapt? În viziunea cu masa plină de animale necurate. Aici vedem că Dumnezeu a rupt două prejudecăți care limitau lucrarea Evangheliei, în cazul lui Corneliu a trimis un înger cerându-i să trimită pe cineva la Petru să îl cheme la el având în vedere că nu era adevărat că un roman evreu nu putea să intre ca încas unui pagan, iar în cazul lui Petru îi trimite o viziune prin care să înțeleagă să nu numească pe oameni necurați, mântuirea fiind pentru orice neam, popor sau națiune. Prin această experiență învățăm faptul că nu putem limita predicarea Evangheliei numai pentru o determinată regiune, sau națiune. Mântuirea este pentru toți aceia care cred în Isus. Dar este normal să nu existe persoane care să creadă dacă nu există persoane care să le predice Adevărul. De aceea Biserica noastră a apărut în scenariul profetic cu misiunea de a predica Evanghelia veșnică tuturor oamenilor și tuturor națiunilor.

Vom ajunge acum la sfârșitul studiului analizând un pic ceea ce s-a întâmplat în conciliul de la Ierusalim. Problema apărută era faptul că cei convertiți la creștinism cereau păgânilor care se converteau pe lângă faptul că era necesar botezul să împlinescă și toate percepțele iudaice dintre care în special circumcizia. Acest subiect a început să fie discutat cu atâta ardoare creând posibile divizări fapt ce a determinat necesitatea unei întâlniri speciale pentru analizarea acestei situații la care să participe unii bătrâni ai bisericii, apostoli cât și Petru și Sila. Această întâlnire este cunoscută sub numele de conciliu de la Ierusalim. A fost prima reuniune convocată pentru a discuta probleme de credință care răscolea Biserica. Aceasta este maniera corectă de a rezolva acest tip de probleme și dificultăți. Așa că aceștia se reunesc și sub îndrumarea Duhului Sfânt rezolvă problema apărută. În conciliul din Ierusalim s-a hotărât ca iudeii care doreau să continue cu împlinirea percepțelor lor iudaice să o facă mai departe, dar nu se putea impune acest lucru și celor convertiți dintre păgâni pentru că acest lucru nu era unul de natură doctrinală și nici teologică ci de natură culturală. Ți se pare acest context asemănător cu ceva din zilele noastre? Aceasta este maniera corectă prin care Dumnezeu lucrează, reuniuni, discuții iar odată studiată problema și odată găsită o soluție se aplică considerată ca și descoperirea lui Dumnezeu pentru biserică la momentul și circumstanța potrivită. Odată luată o decizie, toată Biserica acceptă și respectă acea decizie. Care este principiul pe care îl descoperim aici cu privire la împlinirea misiunii? Trebuie să respectăm fiecare națiune sau țara cu cultura ei așa cum este. În timpul iudeilor aceștia susțineau că toți oamenii trebuie să accepte și să încorporeze cultura lor. Este mare

nevoie de înțelepciune din partea lui Dumnezeu pentru a deosebi bine între principii și cultură, iar acest lucru nu este simplu pentru că avem nevoie de Duhul Sfânt pentru a ne deschide mintea, de a ne elibera de prejudecăți și toate acestea pentru a împlini marea noastră misiune de a vesti Evanghelia în toată lumea.

În rezumat, Biserica de la Cincizecime și până în ziua de astăzi a avut o natură misionară iar Dumnezeu a înzestrat-o cu tot ce are nevoie pentru a o putea îndeplini, iar acum Biserica continuă cu această misiune evanghelizatoare.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

Traducere & tehnoredactare:

Gabriel Radu

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com